

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Diocletiani superbia itidem à vermibus castigata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

vterque, quām infami morte perijt? illum pediculi, hunc illius nepotem repentina similis percussio, & subitum de cælo exitium sustulerunt. Quare in illum sic iuuenes lusimus.

Es Dux, es Imperator, esq; legatus.

Optare quid vis amplius? Negas isthac?

Indusum inspice, copias tuas cernes.

Alter autem Herodes vestitus ueste regia, cūm sedens pro tribunali, summa lubentia audiuerit populum acclamantem: *Dei voces* AG. 12. 21.
O non hominis, itidem de sede graduq; deiectus superbiam condignè luit: nam confessim perenxit eum Angelus Domini, eò quòd non dedisset honorem Deo: & consumptus à vermis expirauit. Ita minutissima animalia in grandes illos vel Dei simios, vel persecutores immissa sunt, vt supercilium ponere, & cristas vel inuiti demittere cogerentur, si à vilissimis bestijs deuorarentur, qui se ipsos Deos facere conabantur. Hoc superbiaz remedium etiam D. Chrysostomus dedit, cūm dixit: *Pensa naturam nostram, ex quibus constat, & quòd definit. Cogita, cūm dormis, quo sis dignus: nonne vel minimam bestia te posset interimere?*

Diocletianus Imp. post triumphum de Persis actum, hanc tantam felicitatem, tamq; prosperum fortuna obsequium capere animo non potuit; siquidem moderatione prorsus in superbiam versà eo usque insolentia prodige, ut se posthac, mortalitatē oblitus, tamquam Deum adorari voluerit. Nam proiecere se homines venerabundos, atque osculum pedibus figere pati cœpit, & gemmas uestibus calceisq; inseruit; cūm ante ipsum omnes Imperatores consulari tantum salutatione contenti fuissent, solam chlamydem purpuream priuato habitui adiecissent. Is autem, ut ait Nicephorus, diuinis expletius plagiis, toto primū corpore tumorem ingentem concepit, quo deinde varie disrupto, lente ita emarcuit, ut blasphemae eius & impia lingua, que iniuriam in alium enomuerat, intra fantes ipsas vermium vim proferret, qui ex ore illius prorepentes fætore pessimo locum habitationis omnem replobant. Postremò autem, more canis, quām maximè latrans, sceleratam & nefariam cum violencia quadam exhalauit animam.

Ne quisquam sceptrā adoret, aut reges Deo æquet, ecce vel Imperatores viui à vermis cruciantur, & purpurati Principes facti sunt pediculosi; vt non solum despiciantur, verū etiam ve-

S. Chrysostom.
hom. 49. ad
pop. Antio-
chen.

IV.

Carol. Sigoñ.
lib. 1. de occi-
cid. Imp. Anno
Dom. 297. ex
Niceph. l. 7.
cap. 20.

V.

luit ea-

Y y